NN 143/2021 (24.12.2021.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: Usoz-125/20-5 od 29. studenoga 2021.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2456

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda dr. sc. Sanje Otočan, predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek, Dijane Vidović, Senke Orlić-Zaninović i Marine Kosović-Marković, članova vijeća, te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom u povodu prijedloga W. t. d.o.o. B., kojeg zastupa opunomoćenik D. G., odvjetnik u P., na sjednici vijeća održanoj 29. studenoga 2021.

presudio je

Ukida se Odluka o izmjeni Odluke o nerazvrstanim cestama na području Općine Medulin (»Službene novine« Općine Medulin, 5/20.).

Obrazloženje

1. W. t. d.o.o. B. podnio je zahtjev za ocjenu zakonitosti Odluke o izmjeni Odluke o nerazvrstanim cestama na području Općine Medulin (»Službene novine« Općine Medulin, 5/20.; u daljnjem tekstu: Odluka).

2. Zahtjevu nije priložena pojedinačna odluka u smislu članka 83. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine,« 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 29/17. i 110/21.; u daljnjem tekstu: ZUS) pa je Sud razmotrio prijedlog za ocjenu zakonitosti općeg akta po službenoj dužnosti u smislu članka 83. stavka 2. ZUS-a.

3. Obrazlažući zahtjev, podnositelj navodi da je osporavanom Odlukom izmijenjena Odluka o nerazvrstanim cestama na području Općine Medulin (»Službene novine« Općine Medulin, 4/14., 10/18., 4/19., 7/19. i 2/20.) i to Registar nerazvrstanih cesta Općine Medulin (u daljnjem tekstu: Registar), kao jedinstvena baza podataka nerazvrstanih cesta Općine M. Iz Registra proizlazi da je u I. (B.), Općina M., ustanovljena nova nerazvrstana cesta oznake NC 839, duljine 555 metara, na koju se odnosi predmetni zahtjev. Podnositelj ističe da se nova cesta proteže preko nekretnina (zemljišta) u njegovu vlasništvu (kč. br. 913/23, 897/2, 894/1 i 894/2 k.o. P.). Na tim nekretninama podnositelj obavlja dvije registrirane djelatnosti – pružanje turističkih usluga kroz turističko naselje i kamp, a koji, kao takvi, čine jedinstvenu turističku funkcionalnu cjelinu. Smatra da mu se ustanovljenjem nove nerazvrstane ceste nanosi znatna, pa i nenadoknadiva šteta, te mu se oduzima dio vlasništva na njegovim nekretninama i znatno smanjuje vrijednost turističkog naselja i kampa. Nadalje ističe da Zakonom o cestama (»Narodne novine«, 84/11., 22/13., 54/13., 148/13., 92/14. i 110/19.; u daljnjem tekstu: ZC) nije dana ovlast jedinicama lokalne samouprave za donošenje općeg akta kojim bi se utvrđivale nove nerazvrstane ceste (koje do tada nisu bile u vlasništvu jedinica lokalne samouprave i koje do tada nisu bile ceste niti su u zemljišnim knjigama upisane kao ceste). Mišljenja je da se Općina M. pri donošenju osporavane Odluke neutemeljeno pozvala na članke 103. i 107. ZC-a. Jedina odredba ZC koja bi se eventualno mogla primijeniti na konkretan slučaj (kad bi doista bila riječ o postojećoj nerazvrstanoj cesti) je članak 131. ZC-a. Međutim, nova nerazvrstana cesta NC 839 nikada se nije koristila za promet vozila i nikada nije bila pristupačna većem broju korisnika s obzirom na činjenicu da je riječ o pješačkoj stazi – šetnici unutar zatvorenog turističkog kompleksa, zbog čega ni članak 131. ZC-a ne čini valjanu pravnu osnovu za donošenje akta kao što je osporavana Odluka. Pored toga, ističe da bi primjena navedene odredbe ZC-a radi ustanovljenja nove nerazvrstane ceste bila protivna stajalištima iz rješenja Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-I-6326/2011 od 7. veljače 2017. Poziva se i na praksu ovoga Suda u usporedivim slučajevima (Usoz-30/18-6 od 30. listopada 2018.). Podnositelj nadalje ističe da donositelj općeg akta ne navodi na temelju čega je utvrđeno da nova nerazvrstana cesta zaista predstavlja cestu tj. da ona u naravi stvarno postoji. Podnositelj tvrdi da cesta nije nikada postojala niti postoji i ne vodi nikamo, već završava vratima kroz koja pješaci prolaze do plaže. Riječ je o šetnici unutar turističkog naselja »C.« u B. koja služi za potrebe tog turističkog naselja, kao unutarnja pješačka komunikacija. Širina šetnice je između 1,5 i 2,7 metara što onemogućava prometovanje vozilima. Navodi da ta šetnica nije spojena na javnu prometnicu, iako je u grafičkoj skici prikazano suprotno. Drugi dio sporne nerazvrstane ceste u naravi nije ni pješačka staza, već neobrađena površina. Navodi